

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۹ نومبر ۲۰۲۱

خودکشی، روشی سترون که نباید اجازه داد در میان کارگران جای باز کند!

با تشدید وخامت شرایط زندگی کارگران و بالا گرفتن اجحافات سرمایه داران زانو صفت نسبت به کارگران از جمله عدم پرداخت به موقع دستمزد آنها فشارهای تحمیلی به کارگران چنان ابعاد وسیعی پیدا کرده که شاهد رشد اقدام به خودکشی در میان کارگران می باشیم. مرور اخبار کارگری بروشنی خبر از رشد این پدیده دردناک در میان کارگران می دهد. با اشاره به چند نمونه بهتر می توان پی به ابعاد این واقعیت برد.

به گزارش خبرگزاری هرانا، شامگاه یکشنبه ۲۵ مهرماه [میزان]، یکی از کارگران شرکت نفت و گاز پارس عسلویه واقع در استان بوشهر به نام جواد حاجتپور به دلیل مشکلات معیشتی دست به خودکشی زده و جان خود را از دست داد. در این گزارش قید شده که بر اساس نامه ای که در کنار جسد این کارگر یافت شده است دلیل و انگیزه این کارگر از خودکشی، فشارهای اقتصادی ناشی از حقوق پائین و تبعیض های مدیران این شرکت بوده است.

در موردی دیگر بر اساس فلمی که در فضا های مجازی منتشر شد یک کارگر جوان پیمانی شرکت پابندان از اعضای کنسرسیوم فاز ۱۴ میدان پارس جنوبی، به دلیل عدم پرداخت پنج ماه حقوق و بیمه نشدن از طرف شرکت اقدام به خودکشی از طریق ریختن بنزین به روی خود کرد ولی همکارانش به موقع متوجه شده و مانع خودکشی وی شدند. همچنین به گزارش ایسنا، "محمدجواد عرفانی"، کارگر شهرداری دهدشت در استان کهگیلویه و بویراحمد اعلام کرد که همسرش در پی نداشتن توان مالی برای خرید لوازم مدرسه برای فرزندانش، چهارشنبه شب ۳۱ شهریورماه [سنبله] ۱۴۰۰ دست به خودسوزی زد و جان خود را از دست داد. این کارگر گفت که به مدت ۵ ماه کارفرما از پرداخت حقوق خود داری کرد و همین امر باعث خود سوزی همسرش شد که می گفت: "کجا دیده ایم کسی در اداره ای کار کند اما حقوق به او ندهند و حتی نتواند برای فرزندانش خود وسایل مدرسه و قلم و دفتر بخرد؛ که به حیاط رفت و از نفتی که آنجا بود روی خود ریخت و خود را آتش زد".

قبل از این نیز سه کارگر در کرمانشاه در اعتراض به عدم پرداخت حقوقشان مبادرت به خود سوزی نموده بودند. به گزارش خبرگزاریها در روز سهشنبه ۱۸ خرداد [جوزا] ۱۴۰۰ سه کارگر در کرمانشاه در اعتراض به عدم پرداخت حقوق خود از سوی پیمانکار در مقابل اداره راه و شهرسازی کرمانشاه مبادرت به خود سوزی کردند که از نتیجه این اقدام گزارشی در دسترس نیست.

همه این موارد و دهها مورد دیگری که اخبارش به دلایل مختلف پخش نشده، نشان می دهد که با تشدید فقر و فلاکت کارگران و حقوقهای زیر خط فقر و عدم پرداخت همین حقوق های نازل از سوی سرمایه داران زانو صفت که تنها به فکر پر کردن جیب خود از حاصل استثمار کارگران می باشند، خشم و نفرت کارگران فزونی یافته و در شرایط حاکمیت دیکتاتوری لجام گسیخته و سرکوب وحشیانه مبارزات کارگران متأسفانه برخی از کارگران به خصوص کارگران جوان از سر استیصال دست به خودکشی می زنند که البته چنین اقدامی هیچ بار مثبتی برای کارگر در بر ندارد.

رشد روزافزون پدیده خودکشی در میان کارگران بروشنی نشان می دهد که کارفرمایان در شرایط دچار بودن سیستم سرمایه داری در بحران و در نتیجه رشد روزافزون بیکاری در جامعه چگونه با عدم پرداخت به موقع دستمزد کارگران و عدم افزایش دستمزد آنها در حدی که قادر به تأمین نیازهای زندگی خود و خانواده شان باشند با زندگی آنها بازی می کنند. براحتی می توان دید که جان کارگر برای سرمایه داران این انگل هائی که از قیل رنج و زحمت کارگران مال اندوزی می کنند، پیشیزی ارزش ندارد و آنها هم عامل مرگ تدریجی و هم مسبب خودکشی کارگران هستند.

شکی نیست که خودکشی واکنشی ناشی از استیصال و درماندگی می باشد که توسل به آن هیچ دردی از دردهای کارگر را دوا نمی کند. به همین خاطر کارگران پیشرو باید با قدرت تمام علیه این پدیده مذموم در میان همقطاران خود تبلیغ کنند. اما می دانیم که این پدیده و رشد آن در میان کارگران در شرایطی رخ می دهد که جمهوری اسلامی با اعمال دیکتاتوری از متشکل شدن کارگران در تشکل های مستقل صنفی خود جلوگیری نموده و اجازه نمی دهد که آنها در صفی واحد و با قدرت اتحادشان به مصاف سرمایه داران بروند. درست بر مبنای این واقعیت است که برخی از کارگران که امکان مبارزه دسته جمعی علیه سرمایه داران را ندارند به راه های فردی که بی ثمرترین آنها خودکشی است سوق داده می شوند. واقعیت این است که قدرت کارگران در اتحاد و تشکل و مبادرت به راه های جمعی برای احقاق حقوق خویش است؛ و تنها در سایه اتحاد و تشکل است که آنها قادر می شوند در مبارزه با سرمایه داران به مطالبات خود دست یابند.

زمانی رفیق امیر پرویز پویان با درک شرایط مشقت‌بار کار و زندگی کارگران با همه احساس انقلابی خود بیان داشت که کارگران ایران در شرایط قرن هیجدهم کارگران اروپا زندگی می‌کنند با این تفاوت که از "سلطه پولیس قرن بیستم نیز برخوردارند".

واقعیت این است که در قرن ۱۸ و ۱۹ کارگران در اروپا تحت استثمار وحشیانه سرمایه داران قرار داشتند و بسیار پیش می‌آمد که در مقابل مصیبت های زندگی خود وقتی قادر به کسب مطالبات خود نبودند، دست به خودکشی می زدند. در حقیقت وقتی جایگزینی واقعی در مقابل کارگران قرار نداشته باشد طبیعی است که خودکشی به قول مارکس "به افراطی ترین پناهگاه در مقابل مصیبت های زندگی خصوصی تبدیل می شود". اما این افراطی ترین پناهگاه نه تنها هیچ دردی را درمان نمی کند بلکه مشکلات خانواده های کارگری را فزونی می بخشد.

جامعه سرمایه داری مملو از مفاسدی است که به طور فردی نمی توان آنها را نابود نمود و به همین دلیل هم کمونیستها به مثابه آگاه ترین بخش طبقه کارگر همواره تأکید نموده اند که تنها با تغییر ریشه ئی ساخت اقتصادی – اجتماعی سرمایه داری است که می توان از شر این مفاسد خلاص شد. در جامعه ما تنها با یک انقلاب اجتماعی به رهبری طبقه کارگر می توان به چنین موفقیتی نایل آمد. اما این رهبری از آسمان نازل نمی شود بلکه کسب رهبری انقلاب توسط طبقه کارگر نتیجه طبیعی فعالیتهای خستگی ناپذیر کارگران پیشرو و کمونیستها می باشد. کارگران باید بیندیشند که در شرایطی که سرمایه داران و سگ نگهبانشان جمهوری اسلامی حتی امکان تشکل ساده صنفی را هم به آنها نمی دهند باید با توسل به چه روشهایی خود را متشکل کرده و شرایطی در جامعه به وجود بیاورند که امکان شکل گیری تشکل های صنفی را هم به آنها بدهد. تجربه مبارزات طولانی مدت کارگران نشان داده است که کارگران پیشرو و مبارز ایران باید با تحلیل شرایط مشخص جامعه ایران در جهت ایجاد سازماندهی مخفی گروه های سیاسی - نظامی گام بر دارند. تجربه دهه ۵۰ نشان می دهد که با فعالیت های انقلابی چنین گروه های سیاسی- نظامی در دیکتاتوری حاکم شکاف ایجاد می شود و شرایط برای پیشروی نیروهای انقلابی تا رسیدن به پیروزی فراهم می گردد. تنها با گام نهادن در چنین مسیری است که کارگران تحت شدیدترین ظلم و ستم در ایران می توانند امیدوار باشند که پایانی بر وضع نکبت‌بار کنونی در مقابلشان قرار دارد و خودکشی های بی ثمر جای خود را به مبارزه هر چند سخت ولی شاداب مبارزاتی می دهد.